

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **Ing. J. K., CSc.**, zastoupený Mgr. Jaroslavem Čapkem, advokátem se sídlem Komenského 241/35, Hradec Králové, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, Pardubice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2019, čj. KrÚ 63169/2019, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 14. 7. 2020, čj. 36 A 7/2019-41,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši 5000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu **do 30 dnů** od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný shora označeným rozhodnutím změnil výroky I., II. a IV. rozhodnutí Městského úřadu Litomyšl ze dne 13. 5. 2019, čj. MěÚ Litomyšl 036260/2019/BrP, sp. zn. P 17/2018/Bar, tak, že uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku úmyslného způsobení škody na cizím majetku krádeží podle § 8 odst. 1 písm. a) bodu 1. zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, za což mu uložil pokutu ve výši 1 500 Kč. Poškozené obci Čistá nepřiznal nárok na náhradu majetkové škody a odkázal ji s tímto nárokem do občanskoprávního řízení.

[2] Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou, kterou Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (dále jen „krajský soud“) v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl.

[3] Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále „stěžovatel“) prostřednictvím advokáta Mgr. Jaroslava Čapka k Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost. K ní přiložil plnou moc k vypracování kasační stížnosti a k zastupování v řízení o

ní ze dne 26. 8. 2020, ve které mj. stojí: „Zároveň výslovně prohlašuji, že neuděluji zmocněnému advokátovi oprávnění přebírat jakákoliv rozhodnutí ve věci prostřednictvím datové schránky.“

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 24. 9. 2020, čj. 8 As 163/2020-13, stěžovatele mimo jiné vyzval k tomu, aby ve lhůtě dvou týdnů předložil buďto platnou plnou udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo prokázal, že sám má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Dospěl totiž k závěru, že ke kasační stížnosti připojená plná moc není platná, neboť advokátovi lze udělit pouze procesní plnou moc (tj. plnou moc neomezenou pouze na některé úkony). Současně v odůvodnění daného usnesení výslovně upozornil na to, že předloženou plnou moc nepokládá za procesní plnou moc, jelikož výslovně omezuje oprávnění advokáta. Nejvyšší správní soud tedy stěžovatele vyzval k předložení platné plné moci a poučil jej, že v případě nevyhovění výzvě kasační stížnost odmítne. Toto usnesení bylo stěžovateli prostřednictvím zástupce doručeno 5. 10. 2020.

[5] Na uvedenou výzvu stěžovatel zareagoval podáním ze dne 13. 10. 2020, k němuž připojil plnou moc totožného znění, jako přiložil ke kasační stížnosti, ve které se liší pouze datum (nyní 12. 10. 2020).

[6] Nejvyšší správní soud připomíná, že jednou z podmínek řízení před tímto soudem je povinné zastoupení advokátem (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2006, čj. 8 Azs 125/2005-83). Takové zastoupení se dle § 105 odst. 2 s. ř. s. nevyžaduje tehdy, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[7] Podle § 25 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. si „zástupcem účastník může vždy zvolit advokáta. Advokátu lze udělit pouze plnou moc pro celé řízení (dále jen „procesní plná moc“).“ Podle § 28a odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. „Procesní plnou moc nelze omezit. Zástupce, jemuž byla tato plná moc udělena, je oprávněn ke všem úkonům, které může v řízení učinit účastník.“

[8] Rovněž z judikatury zdejšího soudu plyne, že „advokátu lze udělit pouze procesní plnou moc. Plná moc omezená pouze na určité jednotlivé úkony (prostá plná moc) advokátu udělena být nemůže, neboť by to bylo v rozporu s § 25 odst. 2 o. s. ř. a § 28 odst. 2 o. s. ř. [v nyní účinném znění § 25 odst. 1 a § 28a odst. 1 o. s. ř. – pozn. NSS], podle kterého plnou moc udělenou advokátu nelze omezit; taková plná moc by byla neplatná“ (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2007, čj. 1 Afs 120/2006-117, č. 1460/2008 Sb. NSS). Vzhledem k tomu, že předložená plná moc není z hlediska svého obsahu procesní plnou mocí, jelikož výslovně omezuje oprávnění advokáta při doručování soudních písemností, nelze ji v souladu s citovanou praxí zdejšího soudu považovat za platnou. Výše uvedené (včetně odkazu na zmiňovaná ustanovení i citovanou judikaturu) ostatně výslovně plynulo již z odůvodnění shora označeného usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doložení platné plné moci. Lze dodat, že jinou plnou moc stěžovatel ve stanovené lhůtě ani po jejím skončení nedoložil.

pokračování

[9] Dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. není-li stanoveno jinak, soud usnesením odmítne návrh, nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo nebyl přes výzvu odstraněn.

[10] V nyní projednávané věci nejsou splněny podmínky řízení, neboť stěžovatel soudu nedoložil platnou plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, ani nedoložil, že sám má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl, neboť ani přes výzvu soudu uvedený nedostatek neodstranil, ani nepožádal o prodloužení lhůty. O takovém důsledku nevyhovění dané výzvě byl stěžovatel řádně poučen.

[11] O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[12] Vzhledem k tomu, že stěžovatel na účet soudu složil částku 5 000 Kč, Nejvyšší správní soud současně rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti stěžovateli podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

[13] Ve smyslu § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích se soudní poplatky vrací ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým bylo o vrácení rozhodnuto.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. října 2020

Milan Podhrázký
předseda senátu